

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 50.

Extraordinair Sæssion.

21de Møde.

Lørdagen den 22de Septbr.

(Fortf.)

Udenrigsministeren (fortsat): Ja, det er Sandhed, at jeg engang før havde udtalt mig derhen, at jeg meest interesserede mig for, meest billigede et Lokammersystem; ja, det er Sandhed, at jeg har udtalt mig om den almindelige Valgret og om Censur, om en Realunion og om en Heelskatsforfatning; det er Alt sammen rigtigt, det staaer jo skrevet og jeg vil ikke fornægte det. Mange Mennesker kunne have ondt nok ved at forsvare, hvad de engang have skrevet, men det er dog virkeligt at forlange formeget, at man skal forsvare, hvad man ikke har skrevet. Jeg har i mange Retninger, gennem en Række af en 5—6 Aar — jeg gjentager det — samstemmet med min høitærede Ven, den Deputerede for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), men en Forskjel gik fra Begyndelsen af gjen nem vort politiske Samkvem, det var den, at han gik ud fra, at det var bedst at danne en foederativ Forfatning, medens jeg gik ud fra at danne en Realunion, en Heelskatsforfatning, og denne Forskjel maatte naturligen føre den Ene af os her, den Anden der. Den høitærede Deputerede har selv flere Gange igaar og for tre Dage siden udtalt Ordene „foederativt System“, „foederativt Princip“, „foederative Forhold“ o. s. v., altsaa vil han og kan i ethvert Tilfælde ikke nægte, at denne Forskjel eksisterer imellem os. Medens jeg har sagt, at det var ikke derpaa der laa Magt, at Hertugdømmerne i Fællesskab benytte „Tugt-

huse“ o. s. v., men derpaa, at Slesvig og Holsteen hver for sig komme til at staae i lige Forhold til Monarchiet, at alle Monarchiets Dele i de fælles Interesser danne en Realunion med en forudbestemt fuldkommen lige Berettigelse. Det har jeg sagt dengang og siger det endnu, og det er i Hovedsagen, hvad der nu er Indholdet af Fællesforfatningen. Jeg har sagt engang: at det Spørgsmaal, om Lokammersystem eller om Lokammersystem fortjener Fortrinnet, vil være og blive Gjenstand for Strid, saalænge Udgangspunktet for de forskjellige Anskuelser er forskjelligt; men, aseeet fra, at jeg vilde give det sidste, Lokammersystemet, Fortrinnet, saa ligger dog Principet til Grund for min Plan til Forfatningen for Danmark og Hertugdømmerne, og da det nu indrømmes, at der i Danmark er og skal blive et Lokammersystem, saa maatte jeg ogsaa ansee dets Indførelse i Hertugdømmerne for nødvendig. Saaledes har jeg tidligere udtalt mig. Man kunde bebrejde mig og sige: „i den Henseende har Du altsaa forandret din Anskuelse, — nei, det har jeg ikke, og jeg kommer tilbage til, hvorledes jeg betragter Forholdet, naar jeg benægter det. Jeg har talt om den almindelige Valgret og om Censur, og der har jeg sagt, at jeg for mit Bedkommende aldeles ikke lægger saamegen Vægt paa, om man skal have almindelig Valgret, eller om man skal have Censur. Jeg har gjort den Erfaring, at det, som vi kalde Statslivets Ulykker: voldsomme Døtrin, Revolutioner o. s. v., og som man altid er mere bange for, naar der er almindelig Valgret, end naar der er Censur, have i de sidste Decennier næsten altid været sete i saadanne Stater, hvor der har været Censur og ikke almindelig Valgret. Jeg har dengang